

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SŽa/21/2012
Identifikačné číslo spisu:	1012200645
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1012200645.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: B. H., narodeného XX. Z. XXXX, štátneho príslušníka Iránskej islamskej republiky (ďalej len Irán), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy ulica G., Irán, aktuálne s miestom pobytu E., zastúpeného JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom SAK č. 0054, so sídlom Symfonická 1496/9, 158 00 Praha, Česká republika, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-554-47/PO-Ž-2011 z 20. februára 2012, ktorým navrhovateľovi nebol udelený azyl a poskytnutá doplnková ochrana, o odvolaní navrhovateľa podaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2012 z 13. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2012-99 zo dňa 13. júna 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava rozhodnutím a ČAS: MU-554-47/PO-Ž-2011 z 20. februára 2012 podľa § 13 ods. 1, § 13c ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a neposkytol mu doplnkovú ochranu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých skutočností dospel k názoru, že nebola preukázaná opodstatnenosť z obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, ako to vyplýva z Konvencie z roku 1951 o právnom postavení utečencov (ďalej len Ženevská

konvencia) a zo zákona o azyle. Ďalej uviedol, že z toho, že sa opakovane vracal zo Slovenska do Iránu a naspäť na Slovensko bez problémov vyplýva, že iránske úrady nemali námietok voči jeho vycestovaniu a preto mu z tohto dôvodu nič nehrozí. V ďalšom dôvodil, že dôvodom jeho odchodu z Iránu nebola ani skutočnosť, že v súčasnosti študuje náboženstvo spoločnosti Svedkov Jehovových, pretože v čase jeho odchodu, ako aj doposiaľ je jeho vierovyznaním islam. Odôvodnil tiež, prečo navrhovateľa nepovažuje za utečenca na mieste. Pokiaľ ide o výrok, ktorým rozhodol o neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi tento odôvodnil tým, že nebol splnený ani jeden zo zákonných predpokladov jej poskytnutia. Odporca sa tiež venoval vyhodnoteniu aktuálneho stavu iránskeho práva a práva šaria v oblasti odpadlícva. Svoje právne závery doplnil o informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, na ktoré sa v rozhodnutí odvolal a ktoré aj identifikoval.

II.

Konanie pred súdom I. stupňa

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh z 26. marca 2012, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia.

Uviedol v ňom, že mu ako vysokému štátnemu úradníkovi hrozí prenasledovanie, pretože často cestoval do zahraničia na Slovensko. Poukázal na skutočnosť, že sa pripravuje na konvertovanie z islamu na vieru spoločnosti Svedkov Jehovových, ktorú aj vyznáva a preto by mal byť posudzovaný ako utečenec na mieste. Namietal, že by konvertiti v Iráne neboli prenasledovaní a v tejto súvislosti poukázal na právo šaria. Vo vzťahu k neposkytnutiu doplnkovej ochrany poukázal na dva prípady iránskych navrátilcov, ktorých pobyt po návrate do Iránu nie je známy. K návrhu pripojil správy o Iráne, zamerané na problematiku odpadlícva z islamu a na tamojšiu bezpečnostnú situáciu.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 25.4.2012 k návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť, pričom zotrval na obsahu a odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave na základe podaného návrhu preskúmal napadnuté rozhodnutie a skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť, ako vecne správne.

V odôvodnení uviedol, že:

K námietke, že

Odporca mal navrhovateľovi udeliť azyl, nakoľko mu ako vysokému štátnemu úradníkovi hrozilo nebezpečenstvo z dôvodu jeho častého cestovania do zahraničia:

Podľa názoru súdu prvého stupňa táto námietka sa neukázala byť dôvodná. Zákon o azyle v § 8 striktne vymedzuje dôvody - predpoklady udelenia azylu žiadateľovi o azyl. Okrem skutočnosti, že žiadateľ o azyl musí prezentovať svoje obavy z prenasledovania, ktoré musia byť opodstatnené, musí ísť o obavy z prenasledovania priamo súvisiace s národnosťou, náboženstvom, rasou či zastávaním určitých politických názorov, alebo z príslušnosti k určitej sociálnej skupine. Cestovanie navrhovateľa do zahraničia - na Slovensko a to za účelom jeho podnikania nie je možné subsumovať pod žiaden z uvedených dôvodov perzekúcie. Preto ak odporca navrhovateľovi z tohto dôvodu azyl neudelil, jeho právne vyhodnotenie tohto dôvodu žiadosti navrhovateľa o azyl je v súlade so zákonom. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, na ktorú poukázal tak isto odporca, že vycestovať z krajiny pôvodu navrhovateľa je možné iba za súhlasu iránskych štátnych orgánov, čo bolo navrhovateľovi vždy umožnené.

K námietke, týkajúcej sa konvertovania navrhovateľa z islamu na vieru Svedkov Jehovových a s tým súvisiaceho ohrozenia:

Podľa názoru krajského súdu ani táto námietka nebola dôvodná. Navrhovateľ v priebehu konania pred odporcom prezentoval, že konvertoval na vieru Svedkov Jehovových a že v dôsledku toho bol iránskou vládou prenasledovaný. Táto skutočnosť sa však nezakladá na pravde a priamo vyplýva z obsahu pohovoru vykonaného s navrhovateľom - navrhovateľ neuviedol žiaden skutok zo strany iránskych úradov, ktorý by bol, či mohol byť hodnotený ako prenasledovanie a ani jeho konvertovanie.

K námietke, týkajúcej sa neposkytnutia doplnkovej ochrany:

Ani táto námietka podľa názoru prvostupňového súdu nebola dôvodná. Navrhovateľ nebol nikdy trestne stíhaný, nebol mu uložený trest smrti a nehrozí mu teda ani jeho výkon. Ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia nedošlo ku konvertovaniu navrhovateľa z islamského náboženstva (viď vyššie uvedené odôvodnenie tohto rozsudku) a nakoľko nebol objektom zlého zaobchádzania ani v priebehu jeho

opakovaných vycestovaní z Iránu a návratom doňho, pričom sa tak nestalo ani potom, čo iránske úrady mali zistiť, že navštívil internetové stránky Svedkov Jehovových, niet dôvodu predpokladať, že by sa objektom takéhoto zlého zaobchádzania stal. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na dva prípady zmiznutia neúspešných žiadateľov o azyl, tieto prípady nie je možné aplikovať na navrhovateľa, resp. z nich vyvodit' nebezpečenstvo jeho návratu. Pokiaľ ide o všeobecnú bezpečnostnú situáciu v Iráne, táto v čase vydania napadnutého rozhodnutia nebola uspokojivou, najmä vo vzťahu k odporcom iránskej vlády, nejde však o vnútorný či medzinárodný ozbrojený konflikt, ako to má na mysli charakteristika vážneho bezprávia, obsiahnutá v ustanovení § 2 písm. f/ zákona o azyle.

Pretože navrhovateľom vznesené námietky voči napadnutému rozhodnutiu odporcu neboli dôvodné, krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil v celom rozsahu.

III.

Odvolanie a vyjadrenie odporcu

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave nesúhlasí, pretože

- V konaní došlo k chybe, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
- Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy.
- Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- Doposiaľ zistený skutkový stav neobstojí.

Prvé tvrdenie oprel o nedostatok tlmočenia, resp. jeho nekvalitu, ktorá mala za následok neporozumenie si navrhovateľa a tlmočníka pri preklade do a z jazyka perzského, čo významným spôsobom ovplyvnilo podklad rozhodnutia a právo navrhovateľa na spravodlivý proces.

Druhú námietku odôvodnil tým, že súd prvého stupňa sa náležite nezaoberal bezpečnostnou situáciou v Iráne, najmä pokiaľ ide o možnosť uložiť trest smrti pre konvertujúceho z islamu na inú vieru, čo trvalo aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Krajský súd tak nevykonaním riadneho dokazovania neposkytol primeranú súdnu ochranu.

Po tretie namietal, že je toho názoru, že dostatočne preukázal konvertovanie na vieru Svedkov Jehovových.

Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a žiadal, aby vec bola vrátená na nové prerokovanie.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zákonný a tým potvrdiť i rozhodnutie odporcu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné a nemožno mu priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. októbra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 8 o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 2 písm. d, bod 4. Zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie prenasledovaním závažné alebo opakované konanie spôsobujúce vážne porušovanie základných ľudských práv 3a) alebo súbeh rôznych opatrení, ktorý postihuje jednotlivca podobným spôsobom, ktoré spočíva najmä v neprimeranom alebo diskriminačnom trestnom stíhaní alebo treste.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu Žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. f) zákona o azyle je vážnym bezpráviom

1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon,
2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo
3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Podľa § 19a ods. 1 písm. a/ zákona o azyle ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú.

Z uvedených ustanovení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva nielen povinnosť ministerstva posúdiť každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo i vo vzájomnom súhrne hodnotiac všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú, avšak je zrejmé, a to z doslovného znenia § 19a ods. 1 azylového zákona, že ide o postup najmä v konaní o udelenie, či neudelenie azylu.

Odvolací súd, stotožňujúc sa a odkazujúc na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré podrobne rozoberá dôvody, pre ktoré považoval nielen krajský, ale i najvyšší súd, preskúmané rozhodnutie Migračného úradu za zákonné a správne.

Podľa § 8 zákona o azyle musia byť splnené všetky v tomto ustanovení obsiahnuté podmienky (t. j.; 1/ opodstatnenosť obáv, 2/ obavy, 3/ prenasledovanie, 4/ dôvody prenasledovania - rasa, národnosť, náboženstvo, zastavanie určitých politických názorov, príslušnosť k určitej sociálnej skupine). Navrhovateľ nespĺnil tieto podmienky pre dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

Výtka týkajúca sa tlmočníka nie je podstatnou vadou konania, ktorá by bránila výkonu spravodlivosti, pretože ako v konaní pred správnym orgánom, tak v konaní pred súdom bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že navrhovateľovi v súvislosti s prechodom na inú vieru nehrozilo v čase vydania napadnutého rozhodnutia žiadne prenasledovanie, či dokonca mučenie, útrapy alebo iné, i vážnejšie príkorie. Svedčia o tom predovšetkým jeho časté vycestovania z Iránu a naspäť bez podstatnejších prekážok, pri súčasnej vedomosti iránskych úradov o jeho prechode alebo minimálne záujme o inú vieru. Krajský súd to podrobne rozobral v odôvodnení v časti týkajúcej sa námietky navrhovateľa týkajúcej sa konvertovania na vieru Svedkov Jehovových.

Krajský súd presvedčivo vysvetlil aj ďalšie dôvody, pre ktoré považoval napadnuté rozhodnutie odporcu za zákonné a správne. Na ne Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, prihliadajúc na skutočnosť, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konanie (§ 4 ods. 2 písm. v/ zák. č. 71/1992 Zb.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.